ผลการจัดกิจกรรมศิลปะผสานแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย*

The Effects of Providing Art Activities on Task-based Approach to Enhance English Communication Skills for Young Children

ศศิภา อุดมพรเทพสกุล (Sasipa Udomphonthepsakun)**
อรพรรณ บุตรกตัญญู (Oraphan Butkatunyoo)***
เพ็ญศรี แสวงเจริญ (Pensri Sawangchareon)****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมศิลปะผสานแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัยชาย-หญิงอายุระหว่าง 4-5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 29 คน ของโรงเรียนอนุบาลคหกรรรมศาสตร์เกษตร กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมศิลปะ ผสานแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐานจำนวน 30 แผน แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับ เด็กปฐมวัย และแบบประเมินการพูดนำเสนอผลงานศิลปะ เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเวลา 10 สัปดาห์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงมาตรฐาน ทดสอบค่า t และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะผสานแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้งโดยรวมและรายด้าน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการพูดนำเสนอผลงานศิลปะใน

---

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาโท สาขาวิชาปฐมวัยศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

This article is part of the thesis for the master degree, Early Childhood Education, Faculty of Education, Kasetsart University

** นิสิตหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาปฐมวัยศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

The author is a master of education, Early Childhood Education, Faculty of Education, Kasetsart University, sasipa.ud@ku.th, 095-5563524

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาปฐมวัยศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Asst.Prof.Dr., Early Childhood Education, Faculty of Education, Kasetsart University., Oraphan.d@ku.th, 095-9625946

**** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาปฐมวัยศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Asst.Prof.Dr., Early Childhood Education, Faculty of Education, Kasetsart University., pensri.sawa@gmail.com, 081-6361875

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

สัปดาห์สุดท้ายสูงกว่าสัปดาห์แรก ทั้งนี้เด็กปฐมวัยมีการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูดโดยเด็กปฐมวัยฟังและปฏิบัติตามได้ พูดตอบคำถาม พูดโต้ตอบขณะทำกิจกรรม และพูดนำเสนอผลงานศิลปะโดยใช้คำศัพท์หรือประโยคภาษาอังกฤษอย่างง่ายผ่านหัวเรื่อง วัสดุอุปกรณ์ และองค์ประกอบศิลป์ได้

คำสำคัญ : กิจกรรมศิลปะ แนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เด็กปฐมวัย

Abstract

The purpose of this research was to study the effects of providing art activities on task-based approach to enhance English communication skills for young children.

The subjects used in this research were 29 boys and girls at the age four to five years who enrolled at the second level in the second semester of 2017 of Kaset home economics kindergarten school by cluster sampling. The instruments used in this research were 30 lesson plans of art activities on task-based approach, the assessment form of English communication skills for young children and the assessment form of art works presentation in 10 weekly. The data was analyzed by mean, standard deviation, t-test and content analysis.

The research results showed that young children who participated in art activity on Task-based approach had posttest mean scores higher than pretest mean scores at .05 level of significance and the mean scores of the art work presentation in the last week was higher than the first week. Thus, young children had English communication skills in listening and speaking they listened and practiced, answered questions, interacted conversation while did activities and presented artworks by used vocabularies or simple of English sentences through the subject, materials and elements of art.

Keywords: Art Activities, Task-Based Approach, English Communication Skills, Young children

บทนำ

เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 นับเป็นช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากตามกระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้ระบบการศึกษาเปลี่ยนแปลงรูปแบบจากการเน้นความรู้เป็นการส่งเสริมทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 โดยมีภาษาอังกฤษถือเป็นวิชาแกนหลักและได้รับการขนานนามในฐานะภาษาสำคัญของโลก เนื่องจากเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารรวมถึงมีความสำคัญต่อการศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง ด้วยเหตุผลนี้ทุกประเทศจึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ และเป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 220; พาสนา จุลรัตน์ 2561: 2363; สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2555: 1; อรนุช ลิมตศิริ, 2560: 1648) นอกจากนี้เมื่อพิจารณาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 พบว่า ทักษะการสื่อสารเป็นทักษะหนึ่งที่มีความจำเป็นในการดำรงชีวิตสืบเนื่องจากความเจริญ

ของเทคโนโลยีการสื่อสารส่งผลให้ทุกส่วนของโลกมีการติดต่อสื่อสารแบบไร้พรมแดนและนำภาษาอังกฤษมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญ (อารีย์ ปรีดากุล, 2558: 7) จากความสำคัญข้างต้น ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษควรได้รับการส่งเสริมในเด็กปฐมวัยด้วยวิธีการที่เหมาะสมกับวัยและเป็นกระบวนการเดียวกันกับภาษาแม่เริ่มจากเรียนรู้จากการฟังและการพูดก่อนเป็นอันดับแรก (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2551: 136; แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558: 156)

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับปฐมวัยของประเทศไทยนั้นยังไม่มีแนวทางที่ชัดเจน โดยในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ส่งเสริมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบบูรณาการไม่ได้แบ่งเป็นรายวิชา และไม่มีการบรรจุภาษาอังกฤษให้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร แต่อย่างไร ก็ตาม พบว่าการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนหรือโรงเรียนสังกัดอื่น ๆ มีมานานแล้วอย่างต่อเนื่องแต่ยังไม่สอดคล้องกับการพัฒนาภาษาตามวัยและวิธีการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยเท่าใดนัก และในโรงเรียนรัฐบาลไม่ได้เน้นการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการเช่นกัน (อารยา วานิลทรัพทย์, 2550: 3) จากการศึกษาแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Approach) พบว่า มีลำดับขั้นตอนที่เหมาะสำหรับผู้ที่เริ่มต้นเรียนภาษาอังกฤษ หลักสำคัญของแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน คือ เน้นความหมายมากกว่าการเรียนรู้รูปแบบทางภาษา ครูมีบทบาทในการเลือกหัวเรื่องและออกแบบภาระงานให้ตรงกับทักษะที่จะพัฒนาแก่ผู้เรียนอย่างเป็นธรรมชาติ (ศักดิ์สิทธิ์ แสงบุญ, 2555: 101-102; Willis, 1996 : 23; Nunan, 2004: 5) นอกจากนี้ ศิลปะ ถือเป็นอีกหนึ่งวิชาแกนหลักในแนวคิดสำคัญของศตวรรษที่ 21 ขณะทำงานศิลปะเด็กปฐมวัยเกิดจินตนาการ ได้เลือกวัสดุอุปกรณ์ที่หลากหลาย และสามารถกำหนดภาระงานที่เหมาะสมกับธรรมชาติตามวัยตลอดจนการพัฒนาภาษาและการสื่อสารอย่างมีความหมาย รวมถึงนำเสนอผลงานของตนเองซึ่งผลงานศิลปะต่าง ๆ จะบ่งบอกถึงความเข้าใจในเนื้อหานั้น ๆ (วรอัญญู ศศิตรานนท์, 2559: 69; กระทรวงศึกษาธิการ, 2560: 40) ดังงานวิจัยของ Anderson (2016: abstract) ได้ศึกษา การจัดการเรียนรู้ศิลปะที่เน้นการเลือกเป็นฐานในห้องเรียนเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (English as a Second Language: ESL) ผลการศึกษา พบว่า เด็กปฐมวัยมีทักษะการสื่อสารด้านการพูดเพิ่มมากขึ้นและมีความสนใจขณะทำกิจกรรมศิลปะ ดังนั้นหากนำศิลปะมาบูรณาการกับการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษโดยดำเนินจัดกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนของแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐานเพื่อให้เด็กปฐมวัยได้ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารขณะทำภาระงานศิลปะต่าง ๆ ร่วมกับครูและเพื่อนในชั้นเรียน รวมถึงพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างเป็นธรรมชาติ

จากความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ ศิลปะ และทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย รวมถึงยังไม่มีแนวทางการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับการพัฒนาภาษาและวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยไทยและครูปฐมวัยไทย ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องการจัดกิจกรรมศิลปะผสานแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ว่าจะสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษอย่างเหมาะสมกับธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยได้หรือไม่เพียงใด และเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมศิลปะผสานแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

สมมติฐานการวิจัย

1. หลังการทดลองเด็กกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับกิจกรรมศิลปะผสานแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐานมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนการพูดนำเสนอผลงานศิลปะในสัปดาห์สุดท้ายสูงกว่าสัปดาห์แรก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

เด็กปฐมวัยชาย-หญิงอายุระหว่าง 4-5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 95 คน ของโรงเรียนอนุบาลคหกรรรมศาสตร์เกษตร กรุงเทพมหานคร

2. กลุ่มตัวอย่าง

เด็กปฐมวัยชาย-หญิงอายุระหว่าง 4-5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 29 คน ของโรงเรียนอนุบาลคหกรรรมศาสตร์เกษตร กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่มด้วยการจับฉลากห้องเรียนได้ชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 1 ห้องเรียน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวจัดกระทำ ได้แก่ การจัดกิจกรรมศิลปะผสานแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ประกอบด้วยทักษะการฟังและทักษะการพูด ได้แก่ การพูดตอบคำถาม และการพูดนำเสนอผลงานศิลปะ

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

เครื่องมือที่ใช้การวิจัย มีดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมศิลปะผสานแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน มีขั้นตอนการสร้างแผน จำนวน 10 หัวเรื่อง 30 แผน ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมศิลปะ แนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน และศึกษาคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560

1.2 วิเคราะห์คำศัพท์จากหนังสือ Picture dictionary ของ Longman คำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษา 1 ของสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และบัญชีคำพื้นฐานชั้นเด็กเล็ก (ภาษาไทย) ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน สรุปคัดเลือกคำศัพท์ที่ปรากฏตรงกันจำนวน 96 คำ โดยเด็กปฐมวัยเรียนรู้คำศัพท์จำนวน 10 หัวเรื่อง

1.3 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมศิลปะผสานแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน จำนวน 10 หัวเรื่อง 30 แผน ซึ่งมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนี้

1) ขั้นเตรียมภาระงานศิลปะ (Pre-art task) เป็นขั้นตอนที่ครูแนะนำหัวเรื่องด้วยการใช้เพลง นิทานและการเล่นเกมทางภาษา เพื่อกระตุ้นความสนใจของเด็กปฐมวัย พร้อมแนะนำคำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษอย่างง่ายที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่อง

2) ขั้นปฏิบัติภาระงานศิลปะ (Do-art task) เป็นขั้นตอนที่ครูมอบหมายภาระงานศิลปะด้วยการแนะนำวัสดุอุปกรณ์ องค์ประกอบศิลป์ และขั้นตอนการทำภาระงานศิลปะ เพื่อให้เด็กปฐมวัยลงมือปฏิบัติภาระงานศิลปะตามหัวเรื่องอย่างอิสระ

3) ขั้นฝึกหัดภาระงานศิลปะ (Practice-art task) เป็นขั้นตอนที่เด็กปฐมวัยพูดนำเสนอผลงานศิลปะโดยสื่อสารเป็นประโยคภาษาอังกฤษอย่างง่าย ประกอบด้วย ประธาน กริยา และกรรม เมื่อนำเสนอเสร็จครูและเด็กปฐมวัยร่วมกันทบทวนภาระงานศิลปะในคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่อง วัสดุอุปกรณ์ องค์ประกอบศิลป์ และประโยคขั้นตอนการทำภาระงานศิลปะ

1.4 นำแผนการจัดกิจกรรมศิลปะผสานแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐานเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องโดยใช้แบบประเมินระดับคุณภาพ 5 ระดับ ได้คะแนนเฉลี่ย 4.79 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมมาก

1.5 นำแผนการจัดกิจกรรมศิลปะผสานแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐานไปทดลองใช้(Try out) กับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 4–5 ปี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในเรื่องการใช้ภาษาและสื่อ และนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย 1 ฉบับ และแบบประเมินการพูดนำเสนอผลงานศิลปะ 1 ฉบับ มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

2.2 สร้างแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 20 ข้อ มี 3 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 การฟังและการพูดโดยใช้รูปภาพ จำนวน 10 ข้อ ประกอบด้วย ใบหน้าคน พ่อ แม่ พี่สาว กล้วย ส้ม แอปเปิ้ล แมว สุนัข ไก่ ตุ๊กตา ลูกบอล โยโย่ ข้าว กระเป๋า มะเขือเทศ หมวก และรถยนต์ ชุดที่ 2 การฟังและการพูดโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย ดินสอ ยางลบ สีเทียน กระดาษ กรรไกร และกาว และชุดที่ 3 การฟังและการพูดคำศัพท์โดยใช้ชาร์ตองค์ประกอบศิลป์ จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย ชาร์ตองค์ประกอบศิลป์รูปร่าง (วงกลม สามเหลี่ยม และสี่เหลี่ยม) ชาร์ตองค์ประกอบศิลป์เส้น (เส้นตรง เส้นโค้ง และเส้นซิกแซก) และชาร์ตองค์ประกอบศิลป์สี (สีเหลือง สีแดง สีน้ำเงิน) และสร้างแบบประเมินการพูดนำเสนอผลงานศิลปะจำนวน 10 สัปดาห์

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

2.3 นำแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย และแบบประเมินการพูดนำเสนอผลงานศิลปะ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ซึ่งแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1 และแบบประเมิน การพูดนำเสนอผลงานศิลปะทุกข้อมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0-0.67

2.4 นำแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย และแบบประเมินการพูดนำเสนอผลงานศิลปะไปทดลองใช้ (Try out) กับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อบกพร่องและนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.5 ผู้วิจัยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินของแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย และแบบประเมินการพูดนำเสนอผลงานศิลปะ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (Rater Agreement Index: RAI) เป็นตัวบ่งชี้ถึงระดับความสอดคล้องกันของคะแนนที่ได้จากผู้ประเมิน 2 คน โดยแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยทุกข้อและแบบประเมินการพูดนำเสนอผลงานศิลปะทุกข้อได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินเท่ากับ 1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เครื่องมือประเมินทั้ง 2 ฉบับนี้มีคุณภาพอยู่ในขั้นใช้ได้

การดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการประเมินก่อนการทดลองโดยนำแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบกับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 29 คน

2. ระยะเวลาดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองจำนวน 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 40 นาที ดำเนินจัดกิจกรรมศิลปะผสานแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน จำนวน 10 หัวเรื่อง 30 แผน ได้แก่ หัวเรื่อง ร่างกายของฉัน (ภาระงานวาดภาพระบายสี) หัวเรื่อง อาหารจานโปรด (ภาระงานปะติดกระดาษ) หัวเรื่อง ครอบครัวสุขสันต์ (ภาระงานวาดภาพระบายสี) หัวเรื่อง โรงเรียนของเราน่าอยู่ (ภาระงานปะติดกระดาษ) หัวเรื่อง ผลไม้สีรุ้ง (ภาระงานพิมพ์ภาพ) หัวเรื่องผักนานาชนิด (ภาระงานปั้น) หัวเรื่อง ฟาร์มสัตว์ (ภาระงานประดิษฐ์) หัวเรื่อง เครื่องแต่งกาย (ภาระงานพิมพ์ภาพ) หัวเรื่องการเดินทางที่แสนพิเศษ (ภาระงานปั้น) และหัวเรื่อง ของเล่นสุดที่รัก (ภาระงานประดิษฐ์) พร้อมประเมินการพูดนำเสนอผลงานศิลปะจำนวน 10 สัปดาห์ และบันทึกหลังสอนทุกครั้ง โดยการจัดกิจกรรมวันที่หนึ่ง คือ ขั้นเตรียมภาระงานศิลปะ (Pre-art task) วันที่สอง คือ ขั้นปฏิบัติภาระงานศิลปะ (Do-art task) และวันสุดท้าย คือ ขั้นฝึกหัดภาระงานศิลปะ (Practice-art task)

3. ระยะหลังการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษชุดเดิมทดสอบกับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 29 คน

4. นำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง รวมทั้งแบบประเมินการพูดนำเสนอผลงานศิลปะ มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ และนำแบบบันทึกหลังสอนมาวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยหาค่า t-test แบบ dependent sample t-test

3. นำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินการพูดนำเสนอผลงานศิลปะมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (mean)

4. การวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบบันทึกหลังสอน

ผลการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลอง แสดงได้ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลอง

(n = 29)

กลุ่มทดลอง	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig
ก่อนการทดลอง	14.45	5.02		
			16.841	*.000
หลังการทดลอง	25.76	3.89		

*P<.05

จากตารางที่ 1 พบว่า เมื่อนำค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยก่อนการทดลองและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบโดยใช้สถิติการทดสอบค่า t พบว่า ก่อนการทดลองและหลังการทดลองเด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือเด็กปฐมวัยกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยด้านการฟังก่อนและหลังการทดลอง แสดงได้ดังตารางที่ 2 ดังนี้

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยด้านการฟังก่อนและหลังการทดลอง

(n = 29)

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	กลุ่มการทดลอง	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig
1. การฟังโดยใช้รูปภาพ	ก่อนการทดลอง	5.79	2.48	7.188	*.000
	หลังการทดลอง	9.10	1.38		
2. การฟังโดยใช้วัสดุอุปกรณ์	ก่อนการทดลอง	2.17	1.25	6.901	*.000
	หลังการทดลอง	3.69	0.71		
3. การฟังโดยใช้ชาร์ตองค์ประกอบศิลป์	ก่อนการทดลอง	3.79	0.71	6.901	*.000
	หลังการทดลอง	5.86	0.51		

*P<.05

จากตารางที่ 2 พบว่า เมื่อนำค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยก่อนการทดลองและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบโดยใช้สถิติการทดสอบค่า t ในแต่ละด้าน ประกอบด้วย ด้านการฟังโดยใช้รูปภาพ ด้านการฟังโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ และด้านการฟังโดยใช้ชาร์ตองค์ประกอบศิลป์ พบว่า ก่อนการทดลองและหลังการทดลองเด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังโดยใช้รูปภาพ ด้านการฟังโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ และด้านการฟังโดยใช้ชาร์ตองค์ประกอบศิลป์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือเด็กปฐมวัยกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังโดยใช้รูปภาพ ด้านการฟังโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ และด้านการฟังโดยใช้ชาร์ตองค์ประกอบศิลป์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยด้านการพูดก่อนและหลังการทดลอง แสดงได้ดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยด้านการพูดก่อนและหลังการทดลอง (n = 29)

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	กลุ่มการทดลอง	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig
1. การพูดโดยใช้รูปภาพ	ก่อนการทดลอง	1.62	1.37	7.992	*.000
	หลังการทดลอง	3.38	1.52		
2. การพูดโดยใช้วัสดุอุปกรณ์	ก่อนการทดลอง	0	0	8.885	*.000
	หลังการทดลอง	1.17	0.71		
3. การพูดโดยใช้ชาร์ตองค์ประกอบศิลป์	ก่อนการทดลอง	1.07	0.46	11.611	*.000
	หลังการทดลอง	2.55	0.63		

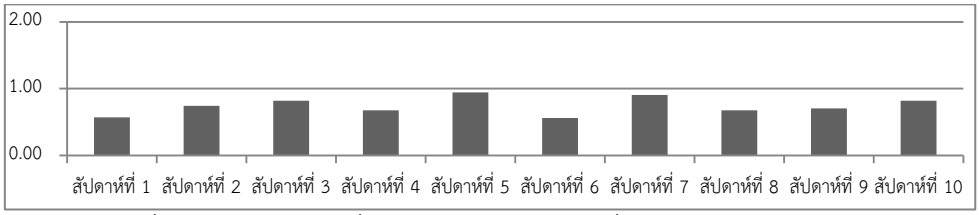
*P<.05

จากตารางที่ 3 พบว่า เมื่อนำค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยก่อนการทดลองและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบโดยใช้สถิติการทดสอบค่า t ในแต่ละด้าน ประกอบด้วย ด้านการพูดโดยใช้รูปภาพ ด้านการพูดฟังโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ และด้านการพูดโดยใช้ชาร์ตองค์ประกอบศิลป์ พบว่า ก่อนการทดลองและหลังการทดลองเด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูดโดยใช้รูปภาพ ด้านการพูดโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ และด้านการพูดโดยใช้ชาร์ตองค์ประกอบศิลป์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือเด็กปฐมวัยกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการพูดโดยใช้รูปภาพ ด้านการพูดโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ และด้านการพูดโดยใช้ชาร์ตองค์ประกอบศิลป์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ค่าเฉลี่ยของคะแนนการพูดนำเสนอผลงานศิลปะของเด็กปฐมวัยจำนวน 10 สัปดาห์ แสดงได้ดังกราฟที่ 1 ดังนี้

กราฟที่ 1 ค่าเฉลี่ย ของคะแนนการพูดนำเสนอผลงานศิลปะของเด็กปฐมวัยจำนวน 10 สัปดาห์

(n = 29)

จากกราฟที่ 1 พบว่า สัปดาห์ที่ 5 เด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการพูดนำเสนอผลงานศิลปะสูงที่สุดเท่ากับ 0.94 และสัปดาห์ที่ 6 เด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการพูดนำเสนอผลงานศิลปะต่ำที่สุดเท่ากับ 0.56 นอกจากนี้ในช่วงสัปดาห์ที่ 1-10 พบว่า เด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการพูดนำเสนอผลงานศิลปะที่แตกต่างกัน เนื่องจากผู้วิจัยกำหนดหัวเรื่องไม่ซ้ำกัน ทั้งนี้เมื่อนำค่าเฉลี่ยของคะแนนการพูดนำเสนอผลงานศิลปะของสัปดาห์แรกและสัปดาห์สุดท้ายมาเปรียบเทียบกัน พบว่า สัปดาห์สุดท้ายมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการพูดนำเสนอผลงานศิลปะสูงกว่าสัปดาห์แรก

5. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยจากแบบบันทึกหลังสอน

5.1 พฤติกรรมการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยขณะทำกิจกรรมศิลปะผสานแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน พบว่า ในสัปดาห์ที่ 1-10 เด็กปฐมวัยคุ้นเคยการฟังเพลงภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์เดิมในการฟังคำศัพท์หัวเรื่องที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวัน ได้แก่ หัวเรื่อง ร่างกายของฉัน ผลไม้สีรุ้ง ครอบครัวสุขสันต์ ฟาร์มสัตว์ และการเดินทางที่แสนพิเศษ ส่วนในหัวเรื่อง อาหารจานโปรด โรงเรียนของเราน่าอยู่ ผักนานาชนิด เครื่องแต่งกาย และของเล่นสุดที่รัก เด็กปฐมวัยมีประสบการณ์การฟังคำศัพท์ภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย ซึ่งในช่วงสัปดาห์แรก ๆ เด็กปฐมวัยไม่คุ้นเคยกับการฟังนิทานภาษาอังกฤษ การฟังประโยคภาษาอังกฤษในขั้นตอนภาระงานศิลปะ และการพูดนำเสนอผลงานศิลปะเป็นภาษาอังกฤษ แต่เมื่อเด็กปฐมวัยได้ฟังเพลงภาษาอังกฤษ ฟังนิทานภาษาอังกฤษ ฟังคำสั่งเกมทางภาษาอังกฤษ ฟังประโยคภาษาอังกฤษขั้นตอนภาระงานศิลปะบ่อยครั้ง ทำให้เด็กปฐมวัยสามารถฟังและปฏิบัติได้ พูดตอบคำถาม และพูดโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษได้

ตัวอย่างเช่น ผู้วิจัยถามว่า “Which vehicles on the land?” เด็กหญิง ก. ฟังคำถามเข้าใจพร้อมหยิบรูปภาพรถยนต์ และพูดตอบคำถามว่า “Car”แต่อย่างไรก็ตาม พบว่า เด็กปฐมวัยส่วนใหญ่พูดนำเสนอผลงานศิลปะเป็นภาษาอังกฤษได้แต่ใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในการสื่อสารผ่านหัวเรื่อง วัสดุอุปกรณ์ และองค์ประกอบศิลป์

5.2 พฤติกรรมการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยขณะทำการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง ก่อนการทดลอง พบว่า เด็กปฐมวัยส่วนใหญ่ฟังคำสั่งในหัวเรื่อง วัสดุอุปกรณ์ องค์ประกอบศิลป์เข้าใจและปฏิบัติได้ถูกต้อง ซึ่งเด็กปฐมวัยบางคนฟังคำสั่งไม่เข้าใจผู้วิจัยจึงใช้ภาษาท่าทางและการพูดคำสั่งช้า ๆ ชัด ๆ มากกว่า 1 ครั้ง นอกจากนี้เด็กปฐมวัยส่วนใหญ่พูดตอบคำถาม โดยใช้คำศัพท์ภาษาไทยในหัวเรื่อง วัสดุอุปกรณ์ และองค์ประกอบศิลป์ หลังการทดลอง พบว่า เด็กปฐมวัยส่วนใหญ่ฟังคำสั่งและปฏิบัติได้ถูกต้องเพิ่มมากขึ้น มีเพียงเด็กปฐมวัยบางคนเท่านั้นที่ผู้วิจัยยังคงต้องใช้ภาษาท่าทางและพูดคำสั่งมากกว่า 1 ครั้ง และพบว่าเด็กปฐมวัยส่วนใหญ่พูดตอบคำถามโดยใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องเพิ่มขึ้น

5.3 พฤติกรรมการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษขณะทำกิจกรรม พบว่า เด็กปฐมวัยมีพื้นฐานการรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เช่น คำว่า father เด็กปฐมวัยเรียกว่า dad คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เด็กปฐมวัย เกิดความสับสนขณะทำกิจกรรม เช่น เรียก chip เด็กปฐมวัยเรียกว่าเป็น lay เนื่องจากรูปภาพคำศัพท์ใช้รูปภาพขนมเลย์ และคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เด็กปฐมวัยไม่คุ้นเคยในหัวเรื่อง วัสดุอุปกรณ์ และองค์ประกอบศิลป์ มีจำนวนทั้งหมด 33 คำ จาก 128 คำ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมศิลปะผสานแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะผสานแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน พบว่า เด็กปฐมวัยเกิดการเรียนรู้คำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษอย่างง่ายจากการสัมผัสประสบการณ์ตรงขณะทำกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการฟังเพลง ฟังการแนะนำวัสดุอุปกรณ์ รวมถึงฟังขั้นตอนการทำภาระงานศิลปะต่าง ๆ ซึ่งการฟังเหล่านี้บ่อยครั้งทำให้เด็กปฐมวัยพูดตอบคำถาม หรือฟังและปฏิบัติได้ สอดคล้องกับจิราภรณ์ โกธรรม (2550: 61) ที่กล่าวไว้ว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะแรกและทักษะสำคัญที่ช่วยให้เด็กปฐมวัยเข้าใจเนื้อหาและขั้นตอนการทำกิจกรรมต่าง ๆ และขณะทำกิจกรรมเด็กปฐมวัยได้ใช้คำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษอย่างง่ายสื่อสารร่วมกับครูและเพื่อน รวมถึงการพูดนำเสนอผลงานศิลปะของตนเอง มีเด็กปฐมวัยบางคนใช้ภาษาท่าทางในการสื่อสาร เช่น การชี้ การหยิบ และการจับ ซึ่งสอดคล้องกับแสงระวี ดอนแก้วบัว (2558: 146) ที่กล่าวว่า ทักษะการพูด นอกจากเป็นการสื่อสารด้วยการใช้เสียง การใช้ภาษาท่าทางเป็นรูปแบบการสื่อสารวิธีหนึ่ง ที่ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดไปสู่ผู้ฟังได้ นอกจากนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของพรพิมล บัวผดุง (2556: 655) ที่ศึกษา ผลของการใช้คำคล้องจองภาษาไทยประกอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการรู้ความหมายหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังที่ผลการวิจัยพบว่า หลังการ

ทดลองเด็กกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับกิจกรรมศิลปะผสานแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐานมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง

2. การจัดกิจกรรมตามแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน ผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐานสำหรับผู้ที่เริ่มต้นเรียนภาษาของ Willis (1996: 146) โดยนำแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐานมาออกแบบและปรับใช้ให้เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมศิลปะสำหรับเด็กปฐมวัยจำนวน 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียมภาระงานศิลปะ (pre-art task) ขั้นปฏิบัติภาระงานศิลปะ (do-art task) และ ขั้นฝึกหัดภาระงานศิลปะ (practice-art task) ซึ่งขณะทำกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนเด็กปฐมวัยได้เรียนรู้คำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษอย่างง่ายในหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ได้แก่ ร่างกายของฉัน อาหารจานโปรด ครอบครัวสุขสันต์ โรงเรียนของเราน่าอยู่ ผักนานาชนิด ผลไม้สีรุ้ง ฟาร์มสัตว์ เครื่องแต่งกาย การเดินทางที่แสนพิเศษ และของเล่นสุดที่รัก โดยเด็กปฐมวัยสามารถใช้คำศัพท์ที่คุ้นเคยสื่อสารร่วมกับครูและเพื่อนได้ นอกจากนี้เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ จากวัสดุอุปกรณ์ในภาระงานศิลปะต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับศักดิ์สิทธิ์ แสงบุญ, 2555: 101-102 ที่กล่าวว่า แนวการสอนที่ยึดภาระงาน เป็นฐาน คือ รูปแบบภาระงานที่นักเรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตจริงไม่ว่าจะเป็นคำศัพท์ หรือสำนวนและมุ่งสอนเฉพาะสิ่งที่คาดว่าจะนำไปใช้ได้จริง ดังที่ผลการวิจัย พบว่า เด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการพูดนำเสนอผลงานศิลปะในสัปดาห์สุดท้ายสูงกว่าสัปดาห์แรก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้หรือการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัยครั้งนี้

1.1 ในช่วงสัปดาห์แรก ๆ ครูควรเลือกเพลงที่มีคำศัพท์หรือประโยคซ้ำ ๆ นิทานที่มีคำศัพท์ไม่ยากและมีเนื้อหาไม่ยาวจนเกินไป การเล่นเกมทางภาษาหรือการทำภาระงานศิลปะที่ไม่ซับซ้อน

1.2 ครูควรจัดกลุ่มโดยดูภูมิหลังการใช้ภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยแต่ละบุคคล เมื่อเด็กปฐมวัยไม่เข้าใจความหมายในหัวเรื่อง วัสดุอุปกรณ์ หรือขั้นตอนการทำภาระงานศิลปะ ครูควรพูดคำศัพท์หรือประโยคมากกว่า 2 ครั้ง หรือใช้ภาษาท่าทางในการสื่อความหมาย นอกจากนี้การใช้ชาร์ตวัสดุอุปกรณ์และชาร์ตองค์ประกอบศิลป์จะช่วยให้เด็กปฐมวัยเข้าใจความหมายในการทำภาระงานศิลปะต่าง ๆ ได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

1.3 ควรจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ให้มีจำนวนมากกว่าแผนที่เตรียมไว้ เนื่องจากความสนใจและความต้องการใช้วัสดุอุปกรณ์ของเด็กปฐมวัยแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน

1.4 ควรเพิ่มระยะเวลาในการทำภาระงานปะติดกระดาษและภาระงานประดิษฐ์ให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเด็กปฐมวัยมีการใช้กรรไกรตัดกระดาษสีก่อนปะติดลงในกระดาษ และเด็กปฐมวัยมีความหลากหลายตามความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

2. ข้อเสนอแนะในการทำการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลการจัดกิจกรรมศิลปะผสานแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านการอ่านเบื้องต้นสำหรับเด็กปฐมวัย

2.2 ควรมีการศึกษาการเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมศิลปะผสานแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยระหว่างครูเจ้าของภาษากับครูปฐมวัยไทย

2.3 ควรมีการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมศิลปะผสานแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ . (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ . (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย.* กรุงเทพฯ : เบรนเบสบุ๊คส์.

จิราภรณ์ โกธรรม. (2550). *กิจกรรมการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษเด็ก.* กรุงเทพฯ : หน้าต่างสู่โลกกว้าง.

ฝ่ายตำราโรงเรียนรุ่งอรุณ. (2550). *More than art มากกว่าศิลปะ: พิมพ์ภาพ ภาพพิมพ์.* กรุงเทพฯ : สานอักษร.

พรพิมล บัวผดุง. (2556). “ผลของการใช้คำคล้องจองภาษาไทยประกอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านทุ่งสีเสียด อำเภอบางสะพานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประจวบคีรีขันธ์.” Veridian E- Journal, Silpakorn University 6, 2 (พฤษภาคม–สิงหาคม) : 655-664.

พาสนา จุลรัตน์. (2561). “การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในยุคThailand 4.0.” Veridian E- Journal, Silpakorn University 11, 2 (พฤษภาคม–สิงหาคม) : 2363-2380.

วรอัญญู ศศิตรานนท์ (2559). *กิจกรรมศิลปะพัฒนาความคิดสร้างสรรค์*. สืบค้นเมื่อ 14 กรกฎาคม 2561. จาก http://www.satit.nu.ac.th/2016/files/upload/1479783941.pdf.

ศักดิ์สิทธิ์ แสงบุญ. (2555). “การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ: อดีตสู่ปัจจุบัน.” *วารสารภาษาปริทัศน์*, ฉบับที่ 27 : 89-104.

สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2555). *การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นในภูมิภาคกับอนาคตของไทยในอาเซียน.* สืบค้นเมื่อ 2 มิถุนายน 2561 จาก http://www.dla.go.th/upload/ebook/column/2013/5/2060_5264.pdf.

แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ.* กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อรนุช ลิมตศิริ. (2560). “การศึกษานอกห้องเรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.” Veridian E- Journal, Silpakorn University 10, 3 (กันยายน-ธันวาคม) : 1643-1658

อารยา วานิลทิพย์. (2550). ผล*ของการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์สำหรับเด็กอนุบาล ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อารีย์ ปรีดีกุล. (2558). “มโนทัศน์การเรียนรู้คัดสรรสู่รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.” *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม* 9,1 (มกราคม-มิถุนายน) : 1-26

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

ภาษาต่างประเทศ

Anderson Autumn. (2016). *Choice-based Art Education in an ESL Kindergarten Classroom*. M.A., Art Education with an Emphasis in Special Populations, Moore College of Art & Design

Nunan, David. (2004). *Task-based language teaching.* Cambridge : Cambridge University Press

Willis, Jane. (1996). *A framework for task-based learning*. Harlow : Longman